

Kategoria: Aktualności

Opublikowano: czwartek, 03, listopad 2022 12:37

Gabriela Trocka

Odsłony: 876

WSA w Gliwicach orzekł, iż dostęp do informacji publicznej z posiedzeń kolegialnych organów władzy publicznej następuje poprzez dostęp do protokołów lub stenogramów. Natomiast materiały audiowizualne lub teleinformatyczne są źródłem informacji publicznej jedynie w wypadku, gdy protokół nie został sporządzony i o ile materiały te w pełni rejestrują obrady.

W przedmiotowej sprawie skarżący zwrócił się do Burmistrza z wnioskiem o udostępnienie informacji publicznej w zakresie nagrania dźwiękowego w postaci pliku z konkretnego posiedzenia Komisji Budżetowej Rady Miasta. Burmistrz decyzją odmówił udostępnienia informacji publicznej. Wskazał, że nagrania z posiedzeń komisji nie podlegają publicznemu udostępnianiu, a ponadto spotkanie nie zostało zarejestrowane w całości. Po rozpoznaniu odwołania SKO decyzją uchyliło rozstrzygnięcie organu i przekazało sprawę do ponownego rozpatrzenia. Podniosło, że jeśli żądana informacja nie jest informacją publiczną, to nie można wydać decyzji administracyjnej.

Burmistrz pismem poinformował skarżącego, że zgodnie z przepisami uchwały w sprawie Statutu Miasta, posiedzenia komisji są jawne i podlegają protokołowaniu. Do protokołów stosuje się odpowiednio przepisy o protokole z sesji Rady. Organ stwierdził, że nagrania z posiedzeń komisji są wyłącznie materiałami roboczymi, sporządzanymi i wykorzystywanymi pomocniczo w celu sporządzenia protokołów, podobnie jak rękopisy i notatki i nie są dokumentami podlegającymi udostępnieniu publicznemu.

Skarżący wniósł skargę do WSA na bezczynność Burmistrza powołując się na art. 61 ust. 1 i 2 Konstytucji RP w zw. z art. 10 Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności oraz art. 1 ust. 1, art. 6 ust. 1, art. 10 ust. 2, art. 13 ust. 1 i art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej. Organ w odpowiedzi zaznaczył, że podstawową formą zapoznania się z przebiegiem obrad Komisji Budżetowej jest protokół, a materiały audiowizualne i teleinformatyczne tylko wtedy, gdy protokół nie został sporządzony oraz gdy przebieg obrad nie został zarejestrowany w całości. Ponadto zauważył żaden przepis prawa nie nakłada na Komisję Budżetową obowiązku nagrywania posiedzeń, a jedynie obowiązek tworzenia protokołów.

WSA na wstępie zauważył, że w przyjmuje się, iż z bezczynnością organu administracji publicznej mamy do czynienia wówczas, gdy w określonym terminie organ nie podejmuje żadnych czynności w sprawie lub gdy prowadzi postępowanie, jednakże mimo istnienia ustawowego obowiązku, nie kończy go wydaniem stosownego aktu lub nie podejmuje czynności. Celem skargi na bezczynność jest zwalczanie braku działania w załatwieniu sprawy administracyjnej. W świetle dla uznania bezczynności organu konieczne jest ustalenie, że organ administracji był zobowiązany do wydania decyzji lub podjęcia określonych czynności.

Zgodnie z art. 19 u.d.i.p., organy, o których mowa w art. 18 ust. 1 i 2, tj. kolegialne organy władzy publicznej pochodzące z powszechnych wyborów i ich kolegialne organy pomocnicze, sporządzają i udostępniają protokoły lub stenogramy swoich obrad, chyba że sporządzą i udostępniają materiały audiowizualne lub teleinformatyczne rejestrujące w pełni te obrady.

Wypływa z tego jednoznaczny wniosek, że co do zasady dostęp do informacji publicznej z posiedzeń kolegialnych organów władzy publicznej następuje poprzez dostęp do protokołów lub stenogramów. Natomiast materiały audiowizualne lub teleinformatyczne są źródłem informacji publicznej jedynie w wypadku, gdy protokół nie został sporządzony i o ile materiały te w pełni rejestrują obrady.

Z wokandy. Charakter nagrań z posiedzeń Komisji Rady Miasta

Kategoria: Aktualności

Opublikowano: czwartek, 03, listopad 2022 12:37

Gabriela Trocka

Odsłony: 876

Stwierdzić zatem należało, że organ uczynił zadość obowiązkom wynikającym ze złożenia przez skarżącego wniosku i dokonał czynności w prawidłowym trybie oraz formie. Zarzut beczynności nie zasługiwał na uwzględnienie, wobec tego WSA skargę oddalił.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 9 sierpnia 2016 r. IV SAB/Gl 100/16